

[Arne Larsen.]

uregulerede områder. Det kommer vi næppe igennem med sådan lige med det samme, men i denne omgang finder vi, at de skærpede forholdsregler, som vi her foreslår, må være de rigtige skridt på vejen.

Der har været diskuteret skærpede regler for beskatning af spekulationsindtægterne. Det er selvfølgelig rigtigt, som hr. Ib Thyregod var inde på, at folk, der sælger ejerlejligheder, bliver indkomstbeskattet af fortjenesten, men spørgsmålet er, om det er tilstrækkeligt, om ikke disse regler bør skærpes væsentligt, når der er tale om spekulationsgevinster på ejerlejligheder.

Lovforslaget om ændring af loven om boligbyggeri har jo sine genudlejningsforhøjelser, som jeg allerede ved første behandling vendte mig imod, men der viste sig i udvalget ikke nogen som helst vilje til at fravige disse. Nu vil man yderligere skærpe selvfinansieringskravene i det sociale byggeri, og lånegrænsen sættes ned til 90 pct. Der er i realkreditudvalget opnået enighed om lånegrænserne for det sociale byggeri, således at det bliver nødvendigt at fremsætte ændringsforslag til forslaget om ændring af lov om boligbyggeri. Dem kan vi tiltræde. Det er dog trods alt en forbedring, men principielt vil jeg være modstander af, at de mindre- og mindstbemidlede gennem forhøjede huslejer selv skal være med til at finansiere det sociale byggeri. Det er uretfærdigt over for disse store samfundsgrupper, at staten smyger sine forpligtelser af sig og ikke konstant yder en reel hjælp til nedbringelse af huslejen i det sociale byggeri.

Man foreslår, at rentesikringsordningen i næste samling skal op til revision, og at den skal afløses af en rentelåneordning. Her må jeg på forhånd sige, at jeg tror ikke, at en sådan tanke vil vinde nogen særlig stor sympati i socialistisk folkeparti. Her er det altså således, at en nogenlunde rimelig lejefastsættelse til at begynde med skal klares ved en rentelåneordning, men meningen er jo, at pengene over en årrække skal tilbagebetales, og det vil igen sige, at det er lejerne i det nye byggeri, der selv kommer til at betale hver en øre. Derfor lyder den tanke ikke særlig tiltalende, og boligministeren skal i hvert fald ikke regne med at få støtte fra socialistisk folkeparti til et sådant forslag. Det er klart, at rentesikringsordningen i

sig selv ikke er tilfredsstillende, at den burde forbedres, og at den også burde forlænges ud over 1974.

Vi har også til dette lovforslag fra socialdemokratiets og socialistisk folkepartis side stillet ændringsforslag om, at det sociale boligbyggeris kvota udvides fra 13.000 til 18.000 lejligheder om året. Det er et krav, som vi har rejst den ene gang efter den anden. Der er stort behov for sociale boliger, og derfor må tiden være inde til at foretage en rimelig udvidelse af den sociale boligkvota.

Også her har fru Lis Møller givet tilslutning eller vist en vis forståelse og sympati for vort forslag, men som på det andet område, bytning af lejligheder, er det, som fru Lis Møller ikke rigtig har noget at have sin sympati i, idet hun vil undlade at stemme om dette ændringsforslag.

Endelig har spørgsmålet om beboerdemokratiet jo været til debat, til undersøgelse. Det har været diskuteret igennem et par år i folketingets boligudvalg, og i sidste års betænkning blev det fastslået, at nu skulle man snarest se at finde en tilfredsstillende ordning. Lejernes Landsorganisation og Fællesorganisationen af almenyttige danske Boligselskaber blev anmodet om at forhandle om et udkast til normalvedtægter. Denne opfordring blev fulgt, og der er blevet udarbejdet et sådant udkast til normalvedtægter, og jeg skal da blankt erkende, at der er meget i dette udkast til normalvedtægter, som jeg finder godt, som jeg finder udmærket, og som kan danne et godt grundlag for de normalvedtægter, som boligministeriet nu skal udarbejde.

Jeg tror, man skal give beboerdemokratiet de bedst mulige vækstbetingelser, og derfor tror jeg også, det er rigtigt, som udvalgsflertallet har gjort det, at vende sig mod visse bestemmelser i normalvedtægtsudkastet. Jeg mener, det er forkert at favorisere eller monopolisere lejerbevægelsen inden for Lejernes Landsorganisation og dermed give Lejernes Landsorganisation en dominerende stilling i hele dette spørgsmål. Det havde måske været klogere, om man ikke alene havde rettet henvendelsen til Lejernes Landsorganisation, men også til andre bestående lejerorganisationer, så at de i samarbejde med Fællesorganisationen af almenyttige danske Boligselskaber kunne have udarbejdet dette udkast til normalved-